

ДО

**ЧЛЕНОВЕТЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ, УТВЪРДЕНО
СЪС ЗАПОВЕД НА РЕКТОРА НА СУ „СВ.
КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“ РД 38-571/01.10.2019 г.**

СТАНОВИЩЕ

НА ДОЦ. Д-Р ТРАЯН КОНОВ ОТНОСНО ДИСЕРТАЦИОНЕН ТРУД
„ЗАЛОГЪТ НА ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ“, ПРЕДСТАВЕН ОТ
ДОКТОРАНТ НА САМОСТОЯТЕЛНА ПОДГОТОВКА АСИСТЕНТ
ГЕОРГИ ВАЛЕНТИНОВ ГЕОРГИЕВ ЗА ПУБЛИЧНА ЗАЩИТА ЗА
ПОЛУЧАВАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНАТА И НАУЧНА СТЕПЕН
„ДОКТОР“ ПО ПРОФЕСИОНАЛНО НАПРАВЛЕНИЕ 3.6. (ГРАЖДАНСКО
ПРАВО)

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ,

Асистент Георги Валентинов Георгиев е представил за публична защита за получаване на образователната и научна степен „доктор“ дисертационен труд: *„Залогът на търговско предприятие“*.

1. ДАННИ ЗА ДОКТОРАНТА И ДОКТОРАНТУРАТА:

1.1. Георги Валентинов Георгиев е асистент в катедра по гражданскоправни науки при ЮФ на СУ „Св. Климент Охридски“ от март 2016 г. Дипломирал се е с магистърска степен по право в ЮФ на СУ „Св. Климент Охридски“ с отличен успех през 2010 г. Провел е няколко обучения в Англия; магистър по международно търговско право (LLM in International Business and Commercial Law) – 2012 г. на Кингс колидж – Лондон. Зачислен е като докторант на самостоятелна подготовка със Заповед РД 20-

961/28.05.2019 г. с научен ръководител доц. д-р Анета Антонова; положил е с отличен успех два докторантски изпита; отчислен е с право на защита със Заповед РД 20-1639/30.09.2019 г.

1.2. Намирам, че не са налице нарушения на процедурата и сроковете съгласно ЗРАСРБ, ППЗРАСРБ и Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ”.

1.3. Според изискванията на ЗРАСРБ и актовете по прилагането му, включително наукометричните таблици за минималните изисквани точки по групи показатели за различните научни степени и академични длъжности и броят точки по показатели в Област 3 „Социални, стопански и правни науки“ (Приложение към чл. 1а, ал. 1 на ППЗРАСРБ) кандидатите за придобиването на образователната и научната степен „доктор“ в направление 3.6 Право следва да са представили освен дисертационен труд, който се оценява с 50 наукометрични точки, и отпечатана научна продукция, покриваща изискване за поне 30 наукометрични точки. Представените от докторанта публикувани статии изброени по-долу се точкуват, както следва:

1.3.1. *„Допустимо ли е спирането на вписването в търговския регистър на пристъпване към изпълнение върху заложен с особен залог търговско предприятие или дружествен дял от търговско дружество?“* в: сп. Търговско право, брой: 3, 2015, с. 25-44 – статия, публикувана в нереферирано списание с научно рецензиране - Г7 - 10 т.;

1.3.2. *„Историческо развитие на залога на търговско предприятие“*, в: сп. Търговско право, брой: 4, 2017, с. 51-72 - статия, публикувана в нереферирано списание с научно рецензиране - Г7 -10 т.;

1.3.3. *Recent Amendments in the Regime of the Enterprise Charge Under Bulgarian Law, Current Issues in Law and Beyond on EU Level*, редактори: Алекс Ембер, Ина Вишоградска, издателство: St. Climent Ohridski University Press, 2018, с. 21-32, сборникът не е включен в Националния референтен списък - 0 т.

1.3.4. *„За някои предизвикателства при последващ залог на търговско предприятие“*, в: сп. Търговско право, брой: 3, 2018, с. 83 – 99 - статия, публикувана в нереферирано списание с научно рецензиране - Г7 - 10 т.

1.3.5. „Способи за изпълнение по реда на Закона за особените залози върху заложено търговско предприятие“, в: сп. Търговско право, брой: 2, 2019 г. с. 83-101 - статия, публикувана в нереферирано списание с научно рецензиране - Г7 - 10 т.

Общият брой на наукометричните точки е 40, при което докторантът изпълнява наукометричните изисквания за получаването на степента „доктор“, само с представените публикации по темата на дисертацията, без да се вземат предвид другите му публикувани статии, които не са и посочени.

2. ОБЩА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ТРУДА:

2.1. Трудът е в обем от 316 стр., включително съдържание и библиографска справка. Изложението е удачно структурирано в класическата за дисертация структура – увод, три глави, вътрешно подразделени на озаглавени параграфи, точки и подточки, и заключение. Структурата е логична: в глава първа „Общи положения“ са разгледани общите въпроси относно историческото и сравнителноправно развитие на особените залози и в частност на залога върху търговско предприятие и е въведен понятийният апарат на изследването; в глава втора „Заложното право върху търговско предприятие“ са изследвани характеристиките и обхватът на заложното право, както и правомощията на заложния кредитор; глава трета „Упражняване и погасяване на заложното право“ е посветена на пристъпването към изпълнение, реализацията на залога и неговото погасяване. Уводът въвежда читателя в темата и представя накратко следващото съдържание, а заключението систематизира резултатите от изследването и представя предложенията de lege ferenda. Трудът съдържа 462 позовавания и пояснения в бележки под линия.

2.2. Проблемът разглеждан в дисертацията, провокира с редица въпроси. Залогът на търговско предприятие е въведен у нас с приемането на ЗОЗ в края на 1996 г. и твърде бързо се превърна в едно от най-предпочитаните обезпечения. Наред с това текстът на закона, който в редица случаи адаптира към българската традиция текстовете на Закона-модел за обезпечителните сделки (MODEL LAW ON SECURED TRANSACTIONS (MLST), предложен през 1994 г. като средство за подпомагане на страните от централна и източна Европа (бившите социалистически страни) при създаването на националните им системи за обезпечаване на задължения, пораждаше редица проблеми в съдебната практика и дори допускаше откровени злоупотреби при

реализацията на залога върху търговско предприятие. Това наложи мащабни изменения в текста на закона, реализирани през 2016 г. Особеностите на обекта на този залог – търговско предприятие, което ТЗ, под влияние на научните изследвания у нас през 30-те години на XX век, определя като: „свкупност от права задължения и фактически отношения“ – чл. 15, ал. 1 ТЗ, формула възприета и в ЗОЗ – чл. 46, поставя редица въпроси във връзка със състава на заложеното предприятие и последиците от реализацията на залога в хипотеза на изпълнение върху така определената свкупност от „права задължения и фактически отношения“, като представя тези последици в една нова и различна от възприетото в много чужди правни системи логика, създавайки така една твърде авангардна уредба. Всичко това показва, че избраната от дисертанта тема е дискуссионна и проблемна в практиката, а нейното научно изследване е провокативно и необходимо.

2.3. Задачата, която си поставя дисертантът, е чрез изследване на уредбата както на залога на предприятие, така и на търговското предприятие като обект на обезпечение с редица специфични белези, да направи научен анализ на основните елементи на обезпечението – неговия обект, който се отличава от всички други видове обезпечения; на съдържанието на заложеното право; реда и начина за реализирането му; последиците тази реализация за залогодателя, за кредитора и за останалите кредитори на залогодателя, включително обезпечени, и така да открие положителните страни и слабостите на действащата уредба, както и на мащабните изменения от 2016 г., и да предложи способи да преодоляването на тези слабости. Изследването подробно акцентира върху същността на търговското предприятие – разгледани са различните правни теории за него, като се поддържа тази за предприятието като обект на правото, представляващо постоянно променяща се или поне подлежаща на промяна динамична свкупност от права, задължения и фактически отношения, чието залагане поставя много повече предизвикателства, отколкото всеки друг обект – предмет на особен залог.

2.4. Научната новост на труда се определя от обстоятелството, че той е първото в българската литература монографично изследване на залога на търговско предприятие. Наред с това трудът подробно представя историческия генезис на реалните обезпечения без предаване на обекта на обезпечението, както и развитието на уредбата на особените залози в България, която традиционно и неправилно основно се свързва със ЗОЗ. Изведени са паралели между уредбата по ЗОЗ и Закона - модел, които също традиционно

се пренебрегват. Особено внимание е обърнато и на сравнителноправното развитие на особения залог върху търговско предприятие.

2.5. В изследването умело са използвани характерните за юридическата наука методи – правнодогматичен, исторически и компаративистичен. Езикът на автора е прецизен, като изложението се чете с лекота. Научният апарат включва 106 заглавия, от които 88 български и 18 чуждестранни, всичките релевантни към изследвания проблем и добросъвестно използвани.

2.6. Авторефератът в обем 44 с. дава вярна представа за съдържанието на дисертационния труд и постиженията на автора, като авторовата самооценка на приносите е коректна.

2.7. Като цяло, представеният за защита труд показва зрелостта на автора, неговата способност да изследва самостоятелно сложни проблеми на частното право, да аргументира теоретично и с практически усет собствените си тези, поради което трудът без съмнение е полезен за теоретичното осмисляне и практическото прилагане на този широко използван институт и заслужава да бъде публикуван.

2.8. Критични бележки могат да бъдат отправени с оглед допълване на аргументацията на авторовите тези в някои случаи. Така например, тезата на автора, че производството по вписване на пристъпване към изпълнение пред ТРРЮЛНЦ не следва да се спира по реда на чл.19, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ и чл. 536 ГПК (с. 231 – 240), а и въобще анализът на проблемите относно спирането на това вписване, би могъл да бъде допълнен с аргументи теглени от двояката функция на вписването на пристъпване към изпълнение – кристализация на залога и решаване на конкуренцията с други производства по изпълнение (чл. 32а и чл. 43 ЗОЗ) от една страна, и началото на отлагателния срок по чл. 37, ал. 1 ЗОЗ от друга. Само с оглед последното спирането би било удачно като защита срещу частното изпълнение от кредитора, с оглед първите две функции искането за спирането би било по-скоро шикана, но за съжаление законодателят не е отчел тази разлика. Някои от тезите на автора не отговарят на собственото ми разбиране, но съм убеден, че оценката на труда не следва да се влияе от личните теоретични пристрастия на членове на журито, нито от тяхната самоувереност, че те биха аргументирали нещо по-удачно. Ето защо намирам, че евентуалните критични бележки, които могат да бъдат адресирани към труда, не само не опровергават общата подчертано положителна оценка, която той заслужава, но я и подкрепят, защото фактът, че авторовата аргументация

провокира към размисъл и допълнения, е достатъчен за да ме убеди в качествата на труда и полемичността на избраната тема.

3. КОНКРЕТНИ ИЗВОДИ НА АВТОРА С ПРИНОСНО ЗНАЧЕНИЕ:

3.1. Аргументирането на тезата, че не е необходимо да бъде конструирано едно-единствено универсално право върху търговското предприятие, за да се приеме, че съществува единен обект на правото – с. 62 – 66.

3.2. Въведените от автора критерии относно определяне на правата, включени в търговското предприятие предмет на залога – с. 83 – 100, съответно изводът, че и при корпоративните търговци имущество и търговско предприятие могат да не съвпадат.

3.3. Изводът на автора, че липсата на осчетоводяване на активи не влияе върху възможността на заложния кредитор да изпълнява и спрямо неосчетоводените активи – с. 93 – 101.

3.4. Анализът на действието на вписванията относно залога на търговско предприятие – с. 130 – 146 и изводът, че ефектът на вторичните вписвания е различен в зависимост от това дали съответният регистър се води по персонална или реална система (с. 140 – 142) и че без ясна индивидуализация на активите вписването по персонална система има ефект наподобяващ „обща ипотека“ или ипотечноподобно право, което чл. 166 ЗЗД не допуска – с. 142.

3.5. Аргументираната критика на дублирането на защитата на първия заложен кредитор в чл. 14, ал. 1, изр. 2 и 3 и по чл. 32, ал. 5 ЗОЗ (съгласие на първия заложен кредитор за учредяване на следващ залог и за пристъпване към изпълнение от кредитор със следващ залог) – с. 184 – 200.

3.6. Аргументацията на възможността за пристъпване към изпълнение при залог върху предприятие в хипотеза на започнало изпълнително производство по ГПК и ДОПК, изведена въз основа на правилото за конкуренция на производствата по чл. 32а и способите за изпълнение уредени в ГПК и ДОПК – с. 221 – 223.

3.7. Анализът относно допустимостта на спиране на производството пред Търговския регистър по вписването на пристъпване към изпълнение (с. 230 – 240) и

аргументирането на извод, че спирането е недопустимо по реда на чл. 19, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ и чл. 536 ГПК – с. 329.

3.8. Множеството предложения de lege ferenda, систематизирани и в т. 11.3. от Заключението (с. 304 – 308), с чието приемане удачно биха били отстранени определени несъответствия в действащата уредба и след измененията от 2016 г.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Намирам, че представеният дисертационен труд „ЗАЛОГЪТ НА ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ“ удовлетворява всички изисквания на чл. 6, ал. 3 от Закона за развитието на академичния състав в РБ, чл. 27, ал. 1 от Правилника за прилагането му и чл. 64, ал. 1 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“ – съдържа научни или научноприложни резултати, които представляват оригинален принос в науката и показва, че кандидатът притежава задълбочени теоретични знания по съответната специалност и способности за самостоятелни научни изследвания, поради което убедено предлагам на Научното жури да даде на асистент Георги Валентинов Георгиев образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 3.6. (Гражданско право).

С уважение:

доц. д-р Траян Конов

**TO
THE MEMBERS OF THE ACADEMIC
COMMITTEE APPROVED WITH ORDER NO
PД 38-571/01.10.2019 OF THE RECTOR OF THE
SOFIA UNIVERSITY ST. KLIMENT OHRIDSKI**

OPINION

BY ASSOCIATE PROFESSOR TRAYAN KONOV ON A DISSERTATION TITLED “CHARGE OVER COMMERCIAL ENTERPRISE” SUBMITTED BY ASSISTANT PROFESSOR GEORGI VALENTINOV GEORGIEV, AN INDEPENDENT DOCTORAL CANDIDATE, FOR PUBLIC DEFENCE IN SUPPORT OF HIS CANDIDATURE FOR A PHD DEGREE IN ACADEMIC MAJOR 3.6. LAW (CIVIL LAW)

MEMBERS OF THE ACADEMIC COMMITTEE,

Assistant Professor Georgi Valentinov Georgiev has submitted for public defence a dissertation titled “*Charge over Commercial Enterprise*” in support of his candidature for the educational and academic degree “Doctor”.

1. INFORMATION ABOUT THE DOCTORAL CANDIDATE AND PROGRAMME:

1.1. Georgi Valentinov Georgiev has been an assistant professor at the Civil Law Studies department at the Sofia University’s Faculty of Law since 2016. In 2010, he graduated from a Master’s programme in law at the Faculty of Law, Sofia University St. Kliment Ohridski, with distinction. He completed several courses in England; he has an LLM in International Business and Commercial Law in Kings; College, London, which he earned in 2012. He was enrolled in an independent research doctoral programme with Order No. PД 20-961/28.05.2019 of the Rector of the Sofia University, his doctoral supervisor is associate professor Aneta Antonova, PhD. He has passed two doctoral examinations, receiving the highest grade in both. He was disenrolled from the programme with right to defence with Order No. PД 20-1639/30.09.2019.

1.2. I found no violations of the procedure or terms prescribed in the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria Act (DASRBA), the Implementation Regulations for DASRBA (IRDASRBA), and the Rules Governing the Terms and Procedure for Acquiring Academic Degrees and Academic Ranks in the Sofia University St. Kliment Ohridski.

1.3. Pursuant to DASRBA and its by-laws, including the scientometric tables listing the minimum required number of points by indicator group for the different academic degrees and ranks and the number of points by indicator in Field 3. Social, Economic and Legal Disciplines (Annex to Art. 1a, Para 1 of IRDASRBA), candidates for the educational and

academic degree “Doctor” (i.e. doctoral candidates) in the field of law (field 3.6) should submit a dissertation, which merits 50 scientometric points, and printed academic production meeting a requirement of at least 30 scientometric points. The published articles submitted by the doctoral candidate Georgi Georgiev should be evaluated as follows:

1.3.1. „Допустимо ли е спирането на вписването в търговския регистър на пристъпване към изпълнение върху заложен с особен залог търговско предприятие или дружествен дял от търговско дружество?“ (*Is the Suspension of a Registration in the Commercial Register of Commencement of Enforcement on a Commercial Enterprise or a Company Share Charged under a Special Charge Admissible?*) Published in: *Commercial Law Journal*, issue 3/2015, pp. 25-44 – an article published in a no impact-factor journal with peer reviewing – Г7 – 10 pts.;

1.3.2. „Историческо развитие на залога на търговско предприятие“ (*Historical Development of the Charge on Company Enterprise*). Published in: *Commercial Law Journal*, issue 4/2017, pp. 51-72 – an article published in a no impact-factor journal with peer reviewing – Г7 – 10 pts.;

1.3.3. *Recent Amendments in the Regime of the Enterprise Charge Under Bulgarian Law. Current Issues in Law and Beyond on EU Level*, edited by: Alex Ember, Ina Vishograska, published by: St. Kliment Ohridski University Press, 2018, pp. 21-32. The book is not on the National Reference List – 0 pts.;

1.3.4. „За някои предизвикателства при последващ залог на търговско предприятие“ (*On Some Challenges Regarding Subsequent Charge Over Commercial Enterprise*). Published in: *Commercial Law Journal*, issue 3/2018, pp. 83–99 – an article published in a no impact-factor journal with peer reviewing – Г7 – 10 pts.;

1.3.5. „Способи за изпълнение по реда на Закона за особените залози върху заложено търговско предприятие“ (*Means of Enforcement on Charged Commercial Enterprise under the Special Charges Act Commercial Law Journal*), issue 2/2019, pp. 83-101 – an article published in a no impact-factor journal with peer reviewing – Г7 – 10 pts.;

The total number of scientometric points is 40, meaning that the candidate meets the scientometric requirements to receive a doctoral degree solely on the basis of the publications within the field of his dissertation, without taking into account his other published articles, which in any case are not mentioned.

2. OVERVIEW OF THE DISSERTATION:

2.1. The dissertation is 316 pages long, including the table of contents and the bibliography. The body is appropriately built in the classic structure for a thesis: an introduction, three chapters, each divided into titled paragraphs, items and sub-items, and a conclusion. The structure is logically sound: the first chapter, titled “General Principles”, follows the general matters concerning the historical and comparative legal evolution of special charges and in particular the charge over commercial enterprise, and introduces the definitions and terminology of the study; the second chapter – “Charge Right On Commercial Enterprise”, explores the characteristics and scope of charge right as well as the powers of the chargeholder; the third chapter, “Exercise and Termination of Charge Right On Commercial

Enterprise”, is devoted to commencement of enforcement; realisation of the charge and its termination. The introduction leads the reader into the subject matter and briefly outlines the rest of the work, while the conclusion summarises the study findings and offers suggestions *de lege ferenda*. The dissertation contains 462 references and clarifications organised in footnotes.

2.2. The subject matter of the dissertation raises a number of questions. The concept of charge over commercial enterprise was first introduced in Bulgaria with the passing of the Special Charges Act in late 1996 and very soon became a security of choice. At the same time, the text of the Act, which was adapted to the Bulgarian legal tradition in places from the Model Law on Secured Transaction (MLST) proposed in 1994 as a means to support Central and Eastern European countries (the former Socialist Bloc countries) in the development of their national debt security systems, caused a number of problems in court practice, even allowing for open abuse of the realisation of charges over commercial enterprises. This necessitated major amendments to the text of the Act which were passed in 2016. The specificities of the subject of this kind of charge – namely, a commercial enterprise, which the Commerce Act, under the influence of local academic studies dating from the 1930s, defines as “a totality of rights, obligations and factual relationships” (Art. 15, Para 1 CA) – a formula adopted also in the Special Charges Act, Art. 46 – raise a number of issues regarding the elements of the charged enterprise and the consequences of the charge realisation in a scenario of enforcement on the thus defined totality of “rights, obligations and factual relationships”, presenting these consequences within a new logical frame, different from the logic of many foreign legal systems, thus creating a rather eccentric regulatory framework. All of this suggests that the subject matter chosen by the candidate is open for discussion and problematic as far as practice is concerned, and its academic study is provocative and necessary.

2.3. The task set by the candidate is, by studying the regulation of both the charge over enterprise and the commercial enterprise as a subject of security with a number of specific characteristics, to conduct an academic analysis of the main elements of the security – its subject, which differs from all other types of securities; the elements of the charge right; the procedure and method of its realisation; the consequences of this realisation for the chargor, the chargeholder and the rest of the chargor’s creditors, including the secured ones, and thus to highlight the strong and weak points of the existing regulatory framework as well as of the major amendments of 2016, and to propose means of overcoming these weak points. The study explores the nature of the commercial enterprise in detail – it reviews different legal theories on it and supports the theory of the enterprise as an object of the right constituting a constantly changing or at least changeable dynamic totality of rights, obligations and factual relationships whose charging poses far more challenges than any other object that is a subject of a special charge.

2.4. The academic novelty of the work is contained in the fact that it is the first monographic study of the charge over commercial enterprise in Bulgarian literature. In addition, the dissertation offers a detailed review the historical genesis of real securities not involving transfer of the object of the security, as well as the development of the special charge regulation in Bulgaria, which is traditionally and incorrectly associated mainly with the Special Charges Act. Parallels are drawn between the Special Charges Act framework and the Model Law, which are also traditionally overlooked. Particular attention is paid to the comparative legal development of the special charge over commercial enterprise.

2.5. The author makes competent use of the typical methods employed in the theory of law – the strictly legal, historical and comparative methods. The author uses precise language and the thesis is very readable. The scholarly apparatus numbers 106 titles – 88 Bulgarian and 18 foreign, all relevant to the studied matter and used in good faith.

2.6. The 44-page Summary faithfully outlines the dissertation's contents and the author's achievements, providing a justified self-assessment of its contributory merits by the author.

2.7. On the whole, the dissertation submitted for doctoral defence demonstrates the author's maturity, his ability to independently explore complex issues of private law, to substantiate his positions in theory and with an insight into practice, which makes the dissertation indisputably useful for the theoretical conceptualisation and practical application of this widely used legal concept and as such deserves to be published.

2.8. Critical comments could be offered in a few cases where the author's argumentation bears additional substantiation. For example, the author's proposition that the procedure for registration (entry) of the commencement of enforcement before the Commercial Register and the Non-profit Legal Entities Register (CRNPLER) should not be suspended pursuant to Art. 19, Para 6 of the Commercial Register and the Non-profit Legal Entities Register Act and Art. 536 of the Civil Procedure Code (pp. 231-240), and the analysis of the issues concerning the suspension of such registration in general could be supplemented by arguments drawn from the dual function of the enforcement commencement registration – crystallisation of the charge and solving the issue of competing with other enforcement proceedings (Art. 32a and Art. 43 of the Special Charges Act) on the one hand, and the start of the adjournment term under Art. 37, Para 1 of the Special Charges Act, on the other. Only in view of the latter would suspension be appropriate as protection against private enforcement by the chargeholder; in view of the first two functions request for suspension would be rather a chicanery, but unfortunately the legislator has not accounted for this difference. Some of the author's points differ from my own understanding, but I strongly believe that the dissertation's evaluation should not be influenced by jury members' personal theoretical biases or their confidence that they would argue a position better. Therefore, I find that any possible critical remarks that could be directed at the doctoral thesis not only do not disprove the overall emphatically positive evaluation that it deserves, but actually support it, because the fact that the author's argument provokes reflection and additional ideas is sufficient to convince me of the qualities of the thesis and the polemical nature of the chosen subject matter.

3. SPECIFIC EXAMPLES OF AUTHOR'S CONCLUSIONS WITH CONTRIBUTING VALUE:

3.1. The arguments in support of the proposition that it is not necessary to have only one universal right on the commercial enterprise in order to claim the existence of a single object of a right – pp. 62–66.

3.2. The criteria introduced by the author for defining the rights included in the commercial enterprise that is an object of the charge – pp. 83–100, and the conclusion therefrom that in corporate merchants, property and commercial enterprise may not be one and the same.

3.3. The author's conclusion that the failure to account for certain assets does not affect the ability of the chargeholder to enforce on the unaccounted assets as well – pp. 93–101.

3.4. The analysis of the effect of the registrations (entries) regarding the charge over commercial enterprise (pp. 130-146) and the conclusion that the effect of secondary registrations is different depending on whether the respective register is kept based on a personal or a real system (pp. 140-142) and that without clear individualisation of the assets, registration based on a personal system has an effect approximating “blanket mortgage” or a mortgage-like right, which is disallowed under Art. 166 of the Obligations and Contracts Act – p. 142.

3.5. The substantiated critique of the duplication of protection of the first chargeholder in Art. 14, Para 1, sentences 2 and 3 and under Art. 32, Para 5 of the Special Charges Act (consent of the first chargeholder to establish a subsequent charge and to commence enforcement by a chargeholder with a subsequent charge) – pp. 184-200.

3.6. The arguments in support of the possibility to commence enforcement for an enterprise charge in a scenario with initiated enforcement proceedings under the Civil Procedure Code and the Tax and Social Insurance Procedure Code, which are based on the rule of competing proceedings under Art. 32a and the enforcement means laid down in the Code of Civil Procedure and the Tax and Social Insurance Procedure Code – pp. 221-223.

3.7. The analysis regarding the admissibility of suspension of the proceedings before the Commercial Register on the registration of the enforcement commencement (pp. 230–240) and the reasoned conclusion that suspension is inadmissible pursuant to Art. 19, Para 6 of the Commercial Register and the Non-profit Legal Entities Register Act and Art. 536 of the Civil Procedure Code – p. 329.

3.8. The many suggestions *de lege ferenda*, also systemised in item 11.3. of the Conclusion (pp. 304–308), which would remove certain discrepancies persisting in the effective legislation even after the 2016 amendments, if passed.

4. CONCLUSION:

I believe that the submitted dissertation, “CHARGE ON COMMERCIAL ENTERPRISE”, meets all requirements under Art. 6, Para 3 of the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria Act, of Art. 27, Para. 1 of its Implementation Regulations, and of Art. 64, Para 1 of the Rules Governing the Terms and Procedure for Acquiring Academic Degrees and Academic Ranks in the Sofia University St. Kliment Ohridski – it contains academic or applied findings which constitute an original contribution to the discipline and shows that the candidate has extensive theoretical knowledge in the respective field as well as capacity for independent academic research, and so I am confident in my proposal to the Academic Committee to award assistant professor Georgi Valentinov Georgiev the educational and academic degree “Doctor” in occupational field 3.6. (Civil Law).

Sincerely,

Associate Professor Trayan Konov, PhD